

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

115-річчю Одеської національної академії харчових технологій

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність
наданих матеріалів

Практично жодних позитивів для суспільства від рішення уряду не бачать й профспілки працівників лісового господарства. У листі до В. Гройсмана від 10 липня 2017 року № 02/71 без аргументів вказано, що при концесії буде втрачена екологічна функція лісів, а держава та громадяни взагалі втратять контроль за зданими у концесію підприємствами. Крім того, приватники не будуть зацікавлені вкладати кошти у виробництво, а вся праця десятиліть буде втрачена разом з втратою лісу. Ставиться під сумнів те, що підприємства, здані у концесію, будуть сплачувати у бюджет кошти, наймати людей на роботу, професійно та ефективно боротимуться з пожежами. Крім того, вони заборонятимуть доступ населенню до збору ягід. При цьому у листі не наведено жодного аргументу на користь концесії, що наводить на думку про його тенденційність.

На мою думку, ці побоювання є безпідставними та маніпулятивними, так як у жодному випадку держава не втратить механізму впливу на здані в концесію підприємства, має і буде мати право їх контролювати на предмет дотримання техніки безпеки, ведення рубок, сплати податків, ведення мисливського господарства тощо.

ОБЛІКОВА СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Трачова Д.М., к.е.н., доцент

Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки» УААН

Вступ. На даний час перед країною постало завдання переходу ресурсно-орієнтовної економіки на економіку інноваційну. Таким чином, напрямок розвитку економіки держави диктує переорієнтацію економіки підприємства. Інноваційний розвиток підприємств будь-якої галузі неможливий без модернізації виробничих активів, в першу чергу це стосується необоротних активів, адже саме вони є рушійною силою виробництва. Однак існуюча на даний момент амортизаційна політика не забезпечує навіть простого відтворення необоротних активів, не говорячи про їх модернізацію чи інноваційні перетворення процесу виробництва. При дослідженні проблем ефективності формування амортизаційної політики підприємств і держави визначено, що одну з ключових ролей в ній відіграють теоретичні і методичні підходи до бухгалтерського обліку в цілому, що впливає на економічне трактування терміну «амортизація».

Матеріали і методи. Для вирішення поставлених завдань було використано наступні методи: аналізу та синтезу, логічного узагальнення, порівняльного співставлення, бібліографічний і монографічний методи.

Методологічною основою дослідження системи бухгалтерського обліку служать філософські та загальнонаукові методи пізнання явищ і процесів. З метою обґрунтування понятійного апарату застосовані методи наукового абстрагування та синтезу. Бібліографічний метод дослідження застосовано при вивченні

генезису розрахунків амортизаційних відрахувань, як об'єкта обліку; метод класифікації – для систематизації показників.

Системний підхід використаний при вивченні концептуальних положень обліку та аудиту амортизаційних відрахувань основних засобів. В результаті поєднання системного підходу, історичного методу, методів аналізу і синтезу систематизовано існуючі теоретичні положення щодо визначення окремих економічних явищ.

Емпіричні, теоретичні та загально логічні методи наукового пізнання використані з метою визначення стану і шляхів вдосконалення обліку амортизаційних відрахувань основних засобів на підприємствах; абстрагування – для розробки пропозицій щодо вдосконалення процесу формування амортизаційної політики підприємства.

Результати дослідження. В Україні існує трактування амортизації, як частини витрат підприємства, однак в технологічно розвинутих країнах амортизаційна політика є частиною політики інвестиційної. Така схема вітчизняної методики нарахування амортизації, як витратної складової без урахування інвестиційної компоненти не забезпечує своєчасне технологічне переозброєння підприємств за рахунок недосконалої методологічної складової та високого рівня інфляції.

Недосконалий механізм обліку амортизаційних відрахувань без використання активних рахунків для накопичення амортизації частіше створює віртуальний амортизаційний фонд, який не має реального підтвердження на рахунках підприємства. Відсутність контролю з боку держави за відповідним формуванням амортизаційного фонду і одночасна уразливість цієї статті витрат при формуванні собівартості продукції сприяє уповільненню процесу реального формування амортизаційного фонду підприємства. Одночасно такий напрямок підвищення економічної ефективності використання необоротних активів не повинен створювати додаткового фіскального або контролюючого тягаря, який би заважав економічній самостійності та маневреності підприємства

При дослідженні питання формування амортизаційної політики, історії його розвитку та досвіду інших країн світу визначено, що процес відновлення необоротних активів і формування амортизаційного фонду підприємства не є тільки обліковим. Фінансування своєчасного оновлення виробничих потужностей підприємства залежить не від облікової взаємодії рахунків. Це питання методології процесу нарахування амортизації. Суть амортизаційної політики у визначенні необхідних для дійсного відновлення необоротних активів сум. Саме це повинно формувати облікову політику підприємства.

Для формування амортизаційної політики в частині її облікового забезпечення слід застосовувати як вітчизняний досвід, так і досвід зарубіжних країн. Доведено, що міжнародні стандарти дозволяють підприємствам всі методи вітчизняних стандартів обліку, крім виробничого та кумулятивного. Підприємство обирає метод, який найкраще відображає очікувані майбутні економічні вигоди від експлуатації активу. Такий метод застосовують постійно протягом звітного періоду. Зміни методу відбуваються через зміни в умовах експлуатації активу чи отримання майбутніх економічних вигід. Так з 2016 року

почали діяти корегування, внесені в міжнародні стандарти фінансової звітності, які розробила рада з міжнародних стандартів фінансової звітності (IASB). В цьому документі уточнено значення терміну «очікувані вигоди від застосування активу», який застосовувався підприємством при визначенні методів амортизації та закріпленні амортизаційної політики підприємства [6].

Метод участі в доходах, який застосовувався раніше, на думку експертів, не відображає повну картину формування економічних вигід від використання основних фондів і нематеріальних активів. Таким чином питанням оптимізації нарахування амортизації займаються вчені і практики всього світу. В цьому процесі важливі всі складові амортизаційної політики – організація, методологія, регулювання і контроль. Однак одне з питань методики обліку, а не розрахунку суми амортизаційних відрахувань, бачиться в використанні типової кореспонденції рахунків. Якщо підприємство нормально функціонує, є прибутковим, має грамотно сформовану облікову політику, для нього доцільно сформувати амортизаційний фонд. Наявність контролю за цим процесом з боку держави є дуже позитивним фактором.

Таким чином питання використання облікової політики підприємства для формування дієвої амортизаційної політики постає гостро. Основною перешкодою формування реального амортизаційного фонду підприємства є незахищеність і не контролюваність саме цієї статті витрат. Своєчасність розрахунків підприємства за матеріальні ресурси забезпечують договірні відносини з контрагентами. Правильність і своєчасність розрахунків за оплатою праці та органами соціального страхування контролюють податківці, інспекції та органи місцевого самоврядування. Вірність і своєчасність нарахування амортизації здійснюється тільки при перевірці сум податку на прибуток.

Для підприємств зі спрощеною системою оподаткування процес нарахування амортизації і формування реального амортизаційного фонду не контролюється. Вирішити цю проблему можуть тільки спільні дії зі сторони державних і контролюючих органів та самого підприємства. В період економічної кризи пропонується використання заохочувальних дій з боку держави у вигляді пільгового оподаткування. Також стимулювання може здійснюватися через вигідну відсоткову ставку кредитування процесу оновлення необоротних активів підприємства.

Література

1. Жердев Є.В. Методичні засади формування амортизаційної політики на підприємствах [Електронний ресурс] / Облік і фінанси АПК: бухгалтерський портал. – Режим доступу: <http://magazine.faaf.org.ua/metodichni-zasadi-formuvannya-amortizaciynoi-politiki-na-pidpriemstvah.html>.
2. Кленін О. До питання впливу реформування державної амортизаційної політики в Україні на процес відтворення капіталу промислових підприємств / О. Кленін // Вісник економічної науки України. – 2006.– №2.– С. 109–112.
3. Караваева Н. Налоговое стимулирование инвестиций: опыт США // Налоги. – 1995. – № 7. – с. 4-6
4. Партин Г.О. Формування стратегічної моделі управління витратами підприємства / Г.О. Партин // Фінанси України. – 2004.-№11.-С.124-133.

5. Чорнявська Т.М. Облікова політика підприємства як фактор управління доходами і фінансовими результатами діяльності [Електронний ресурс] / Облік і фінанси АПК: бухгалтерський портал. – Режим доступу: <http://magazine.faaf.org.ua/oblikova-politika-pidприємства-yak-faktor-upravlinnya-dohodami-i-finansovimi-rezultatami-diyalnosti.html>

6. IASB clarifies depreciation and amortisation [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.iasplus.com/en/news/2014/05/depreciation>

УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНО-КВАЛІФІКАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПРАЦІВНИКІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Седікова І.О., д.е.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій

Унаслідок поширення глобалізаційних процесів у світі та динамічного розвитку інформаційних технологій консервативні форми функціонування промислових підприємств різних галузей втрачають свою ефективність у конкурентному ринковому середовищі та вимагають якісних змін. Саме тому управління професійно-кваліфікаційним розвитком працівників набуває значення. На сучасних підприємствах професійний розвиток персоналу має бути комплексним безперервним процесом, який повинен складатися з таких етапів: визначення потреби у навчанні персоналу; формування бюджету навчання; визначення цілей та змісту навчання, формування навчальних програм; вибір методів та форм навчання; здійснення безпосередньо процесу навчання. Важливим моментом в управлінні розвитком персоналу є етап визначення потреби у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації працівників. Проблеми, що виникають у сфері управління персоналом на українських виробничих підприємствах, недостатньо вирішені, вони потребують досконалої та ретельної уваги з боку керівництва.

Професійний розвиток працівника – це набуття працівником нових знань і навичок, які він зможе використовувати у своїй професійній діяльності [1, с. 236]. Завданнями професійного розвитку персоналу підприємства є [2, с. 36-45] підвищення кваліфікації з метою випуску нової продукції, правильного використання, техобслуговування та ремонту засобів виробництва; підготовка та перепідготовка кадрів, навчання сучасним технологіям; здатність до комунікації, роботи в групі; усвідомлення значення зростаючої ролі трудової, технологічної, фінансової, виробничої робочої дисципліни, критичне відношення працівника до робочих розпоряджень, його пропозиції по оптимізації процесів праці та відносин з клієнтом; формування відповідальності як системної якості співробітника та розвиток її видів, самостійний розвиток персоналу, вдосконалення своїх професійних навичок та знань.

У процесі професійного розвитку працівника на підприємстві задіяні три сторони: служба кар'єри працівників, керівництво та працівники підприємства. Кадрова політика передбачає виконання таких функцій [3, с. 28]: розробка стратегії формування та використання трудового потенціалу; набір та формування

ЗМІСТ

1.	КОНЦЕПЦІЯ СТВОРЕННЯ КЛАСТЕРІВ У АГРОПРОДОВОЛЬЧІЙ СФЕРІ ПІВДЕННОГО РЕГІОНУ Самофатова В.А.	3
2.	ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ Андрющенко Є.Г.	5
3.	АНАЛІЗ РОЗВИТКУ АПК УКРАЇНИ Тортіки Л.Л.	7
4.	ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ В УКРАЇНІ Немченко В.В., Немченко Г.В.	9
5.	ПЛЮСИ І МИНУСИ УПРАВЛІННЯ ПИТАННЯМИ В СИСТЕМІ ТУРИЗМА УКРАЇНИ НА ПРИМЕРІ САНАТОРІЯ «КУЯЛЬНИК» Okulicz-Kozaryn Walery	12
6.	ОБЗОР ПРАВОВОГО РЕГУЛІРОВАНИЯ СИСТЕМЫ РАННЕГО ОПОВЕЩЕНИЯ ОБ ОПАСНЫХ ПРОДУКТАХ ПИТАНИЯ И СРЕДСТВАХ КОРМЛЕНИЯ ЖИВОТНЫХ Stych Marek	14
7.	ВАЖНЫЕ АСПЕКТЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОЛИТИКИ СТРАХОВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ Циновская М. О., Митрофанова Г.В.	17
8.	НАПРАВЛЕНИЯ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ СБЫТОВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ Панкова Т.Н.	19
9.	ФОНОСЕМАНТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ В МАРКЕТИНГОВЫХ КОММУНИКАЦИЯХ Карчевская Е.Н., Лапицкая О.В., Соловьева Л.Л.	25
10.	КОНЦЕПЦІЯ У ЛІСОВОМУ ТА МИСЛИВСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ: МОЖЛИВОСТІ, РИЗИКИ, ІНТЕРЕСИ Проців О.Р.	28
11.	ОБЛІКОВА СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА Трачова Д.М.	31
12.	УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНО-КВАЛІФІКАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПРАЦІВНИКІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ Седікова І.О.	34
13.	ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІЗУ ТА КОНТРОЛЮ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ Ступницька Т.М.	35
14.	СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ Антонюк П.О., Антонюк О.П.	39
15.	ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПТАХІВНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ Славута О.Ю.	42
16.	ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ Пчелянська Г.Б.	44
17.	ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ В УКРАЇНІ Тарасова О. В.	46
18.	УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ КОНТРОЛЮ ЗА ФОРМУВАННЯМ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА Ощепков О.П., Магденко С.О.	50
19.	СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВА Ткачук Г.О.	53
20.	СУЧАСНИЙ СТАН ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ПРАЦІВНИКІВ Євтушевська О.О.	57